

FÜLÖP GÁBOR

Ágota

*Ott áll a rendezett
spájzban.
Jórészt ő tett itt rendet.
Most szemlét tart,
akár egy tábornok.
Mennyi lekvár van
és mennyi méz.
Kipróbálja,
működik-e a mixer.
(Zúgni zúg, csak nem működik,
tudom már húsz éve.)
Aztán,
miután felébredtem, szinte félve
rám néz,
barna szemmel.
Talán szemében ezt a színt tartogatja
nekem.
Nem mond semmit.
Semmit nem mond a Gábornak.
Csak néz rám,
s ekkor tán először –
én sem tudom,
hogyan mit is mondjak.*

Sikoly

*Sikoly csorog,
cikkán, menekülne
a falakon.
Mindenütt zárt teret
talál,
nem üthet rajta
sikoly-éket.
Visszasiklik, halkulva
egyre,
a torokba, melyből
kiszökött.
Ott keresne ismét
menedéket.*